

Ахивада—родъ морской устрицы. Азъ вијдахъ на съкадъ пиньи, ахивады, стриды и други таквизи морски животни, чудехъ ся какъ живѣть тѣ тука, на сухо, когато пиньи ои проч. живѣть само въ морето. X. II, 11,

Ахмакъ* (*ahmaq, adj. et s. a. Sot, idiot*) с. м.—дуракъ; Ако съмъ Помакъ, азъ не съмъ ахмакъ (глупавъ) та ми давашь зелены краставици. (посл.). Ч. 127.

Ахтаринъ* с. м.—колониальный торговецъ. Раздѣлять единъ дюгътъ на 10 или 20 парчета, пакако въ бақалинъ тури вътре по нѣкоимъ окж соль, фасуль и др. т. ако ахтаринъ по единъ торбъ кафе, шекеръ и по нѣколко чаши и чиніи и др. т. Д. 1869 р. 171. Събирать ся много агаджіе или гавтанджіе, бақаде или ахтаре. ib, p. 170.

Ахтъ (ахтъ, ахтаджу): Колко повече мыслеше, толкова повече звѣрскій му гињевъ са разјраваше и ахтеше за отмыщеније. Зк. 186.

Ахчибаши* (*achdjibachi. Chef de cuisine*)—главный поваръ (см. подъ сл. ашчіа): Царъ повикалъ везиръти си, комуто зарѣчали ги даде (оныя рыбы) на първіять готвачъ отъ палата-та за да ги изготви. Везиръти той чистъ извѣшилъ царската заповѣдь, като отива самъ си на ахчибашията. X. I, 77. Сега нека прикажѫ и за царскія ахчи-башія що му ся случи съ тотвенето на рыбѣтъ: Той като зѣль рыбѣтъ, по везировата заповѣдь, очисти и ги измива добре; послѣ ги гудилъ на оганитъ у една тава да ся пържатъ. X. I, 77.

Ахъ! междометіе сожалѣнія, раскаянія: Зѣть-отъ ю моишне малечекъ, Ахъ, ти ме зеде на душа! М. 475. Днесъ бањ, зарань тахъ. Сир. Днесъ ъшъ, а утрѣ ахъ! Ч. 152. „Ахъ маріи Ганка на новъ любовникъ“. Зк. 176. Ахъ то и прасето въ кочината. ib. 180. Зк. 176. Ама и сега съмъ пишманъ, дѣту не си извѣрихъ ахту, каквоту искахъ. Зк. 181.

Ахъръ* (*akhor, s. t. Ecurie*)—хлѣбъ, конюшия (ср. яхъръ): Торѣ-тѣ (юбре), что ся собира по хлѣбове-ты (ахъръ) быва двоякъ. Л. Д. 1873 р. 256. Той ся разхождаше изъ чифликъти си, дѣто имаше конюшница (ахъръ). X. I, 24. Па вѣззе въ нови ехжре, Добра му коня прободе. З. 375. Че вѣззе въ тѣмни ахъри, Извади конче хранено. Д. 18, 37—38. Отиде въ тѣмни ахъри, Извади девет катъри. Д. 22, 33—34. Запалила съмъ девет ахъри, Девет ахъри пълни съ катъри. Д. 56, 4—5.

Ачигіозъ*—сложное турецкое слово изъ *adji* горький и *ciogor* оръхъ, аутребительное въ просторечіи для характеристики людей: Ама да видишъ ѿкъ какавъ е (дѣте-то) ачигіозъ! Людска бокощка не оставя на ракать въ нашатъ дворъ. Л. Д. 1870 р. 168. Той за е